

מסכת כתובות

פרק ח

א. הָאֲשָׁה שְׂגַפּוֹ לְהֵנֶּסִים עַד שֶׁלָּא תְּהִארֵס, מְזֻדִים בֵּית שְׁמָאי וּבֵית הַלְלָן שְׁמוֹכֶרֶת וְנוֹתֶנת וְקִים. נִפְלֹו לְהַמְּשִׁנְתָּאָרְסָה, בֵּית שְׁמָאי אָוּמָרים, תְּמִכֵר, וּבֵית הַלְלָן אָוּמָרים, לֹא תְּמִכֵר. אַלּוּ וְאַלּוּ מְזֻדִים, שָׁאָם מְכָרָה וְנוֹתֶנה, קִים. אמר רבי יהודא, אמרו לפניו רבנן גמליאל, הואיל וזכה באשה, לא יזכה בנכסים. אמר להם, על החידושים אלו מזדים מכך רשות, אבל שאמם מגלאין עליינו את היישנים. נפלו לה משגשחת, אבל ואלו מזדים שאמ מכרה ונתנה שהבעל מוציא מיד הלקחות. עד שלא נישאת ונשחת, רבנן גמליאל אומר, אם מכרה ונתנה, קים. אמר רבי חנינא בן עקיבא, אמרו לפניו רבנן גמליאל, הואיל וזכה באשה, לא יזכה בנכסים. אמר להם, על החידושים אלו בושין, אלא שאמם מגלאים עליינו את היישנים:

ב. רַבִי שְׁמַעַן חֹולֵק בֵּין הַנְּכָסִים לְהַנְּכָסִים. הַנְּכָסִים הַיְדוּעִים לְבַעַל, לֹא תְּמִכֵר. ואם מכרה ונתנה, ביטל. שאיננו ידועים לבעל, לֹא תְּמִכֵר. ואם מכרה ונתנה, קים:

ג. נִפְלוּ לָהּ כַּסְפִים, יָלַקְה בֵּהוּ קְרָקָע וְהָוָא אֹכֶל פִּרְוֹת. פִּרְוֹת הַתְּלוּשִׁין מִן הַקְּרָקָע, יָלַקְה בֵּהוּ קְרָקָע וְהָוָא אֹכֶל פִּרְוֹת. וְהַמְּחַבְּרִין בַּקְּרָקָע, אָמַר רַבִּי מַאיָר, שָׁמֵין אָוֹתָן כִּמְהָה הַנִּיפְרָא בְּפִרְוֹת וְכִמְהָה הַנִּיפְרָא בְּלֹא פִּרְוֹת, וְהַמּוֹתָר, יָלַקְה בֵּהוּ קְרָקָע וְהָוָא אֹכֶל פִּרְוֹת. וְחַכְמִים אֹמְרִים, הַמְּחַבְּרִין לַקְּרָקָע, שָׁלוֹ. וְהַתְּלוּשִׁין מִן הַקְּרָקָע, שָׁלוֹה, וַיָּלַקְה בֵּהוּ קְרָקָע וְהָוָא אֹכֶל פִּרְוֹת:

ד. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, מָקוֹם שִׁיפָה כְּהוּ בְּכִנִּיסְתָה, הַוּרָע כְּהוּ בִּיצִיאָתָה. מָקוֹם שַׁהוּרָע כְּהוּ בְּכִנִּיסְתָה, יְפָה כְּהוּ בִּיצִיאָתָה. פִּרְוֹת הַמְּחַבְּרִין לַקְּרָקָע, בְּכִנִּיסְתָה שָׁלוֹ וּבִיצִיאָתָה שָׁלוֹה. וְהַתְּלוּשִׁין מִן הַקְּרָקָע, בְּכִנִּיסְתָה שָׁלוֹה וּבִיצִיאָתָה שָׁלוֹ:

ה. נִפְלוּ לָהּ עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת זַקְנִים, יָמְכוּ וַיָּלַקְה בֵּהוּ קְרָקָע וְהָוָא אֹכֶל פִּרְוֹת. רַבּוּ שְׁמֻעוֹן גָּמְלַיָּל אָמַר, לֹא תִמְכֵר, מִפְנֵי שָׁהוּ שְׁבָח בֵּית אָבִיהָ. נִפְלוּ לָהּ זִיתִים וְגַפְנִים זַקְנִים, יָמְכוּ לְעַצִּים וַיָּלַקְה בֵּהוּ קְרָקָע וְהָוָא אֹכֶל פִּרְוֹת. רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, לֹא תִמְכֵר, מִפְנֵי שָׁהוּ שְׁבָח בֵּית אָבִיהָ. הַמּוֹצִיא הַזְּכָאוֹת עַל גַּכְסִי אֲשָׁתוֹ, הַזְּכִיא הַרְבָּה וְאָכֵל קָמָעָא, קָמָעָא וְאָכֵל הַרְבָּה, מַה שְׁהַזְּכִיא הַזְּכִיא, וּמַה שְׁאָכֵל אָכֵל. הַזְּכִיא וְלֹא אָכֵל, יַשְׁבַּע כִּמְהָה הַזְּכִיא וַיַּטְלֵל:

ו. שׂוֹמְרָת יְבָם שְׁגַפְלוּ לָהּ גַּכְסִים, מְזֻדִים בֵּית שְׁמָאי וּבֵית הַלְל שְׁמוֹכֶרֶת וְנוֹתֶנת וְקִים. מַתָּה, מַה יַעֲשֶׂו בְּכִתְבָתָה וּבְגַכְסִים הַגַּכְסִין

והיוציאין עמה. בית שמאי אומרים, יחלקו יורשי הבעל עם יורשי האב. ובית הלל אומרים, נכסים בחזקתו, כתבה בחזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסים והיוצאים עמה בחזקת יורשי האב:

ג. הב Ich אחיו מעתות, ילקח בהו קרקע והואائق פרות. פרות הפלושין מן הקרקע, ילקח בהו קרקע והואائق פרות. המחברין בקרקע, אמר רבבי מאיר, שמן אותו כמה הוא יפין בפרות וכמה הוא יפין בלי פרות, ומה יותר, ילקח בהו קרקע והואائق פרות. וחייבים אומרים, פרות המחברים בקרקע, שלו. והפלושין מן הקרקע, כל הקודם זכה בהו. קדם הוא, זכה. קדימה היא, ילקח בהו קרקע והואائق פרות. כנסה, הרי היא כאשתו לכל דבר, ובבד שתהא כתבה על נכסים בעלה הראשון:

ה. לא יאמר לה, הרי כתבתיך מנחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתחבה. וכן לא יאמר אדם לאשתו, הרי כתבתיך מנחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתחבה. גרשׁה, אין לה אלא כתבתה. הצעירה, הרי היא ככל הנשים ואין לה אלא כתבתה בלבד: